

Nem csak a hal és a vad pusztul a Töserdő környékén

A bátorságot a levélíráshoz a Petőfi Népében megjelent Tösterdők pusztulása a tösterdei Holt-Tiszán című cikkek adták.

Három éve kezdődött és máig tart az a felelőtlen garázdálkodás, amely nemcsak a hal- és vadállományban, hanem a környék jó néhány mezőgazdasági területén is mérhetetlen pusztítást okoz. A rejtélyes, ám annál elvetemültebb bitangok a korai krumpolisorokat feldúlják, kiszedik, a csemegekukoricát és a nagy értékű fűszert, illetve erős paprikát szedés előtt egy-két héttel szákszámra lopják el. Nemegyszer tövestől, mint erre az ottfelejtett zsákokból következtetni lehet. Tekintettel a valamennyiünket ért tetemes

kárira, három esztendeje úgy határoztunk, összefogunk és közös erővel elfogjuk a tolvajokat. Két-három fős állandó éjszakai ügyeletet szerveztünk. Lesben álltunk, és vártuk a sötétség leple alatt ügyködő bitangokat.

Küzdelmünk nem sok eredményt hozott. (Kártalanításról álmodni sem mertünk.) Anyait azonban mégis sikerült elérnünk, hogy legalább megzavartuk a korai hajnali „látogatókat”.

Panaszunkkal a rendőrséghez fordultunk. Eredménytelenül. Elkeseredetten vettük tudomásul, csak önmagunkra számíthatunk. A tolvajok ma is zavartalanul ügyködnek.

*Név és cím
a szerkesztőségben*